

Sygn. akt II CZ 15/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku S.Ś. (wierzyciela i nabywcy licytacyjnego)

przy uczestnictwie Stowarzyszenia "R." (dłużnika i dotychczasowego właściciela nieruchomości)

o wpis prawa własności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 marca 2009 r.,

zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 4 grudnia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania wniesioną na postanowienie tego Sądu z dnia 29 sierpnia 2008 r., uznając ją za niedopuszczalną z tego względu, że postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie o sprostowaniu usterki wpisu przez sąd nie ma charakteru postanowienia co do istoty sprawy i kończącego postępowanie w sprawie.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w S. w dniu 26 września 2006 r. dokonał wpisu w księdze wieczystej, powołując jako jego podstawę postanowienia z dnia 18 października 2004 r. o udzieleniu przybicia na rzecz wnioskodawcy i 16 czerwca 2005 r., o przysądzeniu na jego rzecz własności nieruchomości. Postanowieniem z dnia 13 maja 2008 r. Sąd Rejonowy w S. sprostował omyłkę dotyczącą wpisu z dnia 26 września 2006 r. w zakresie mylnie wskazanych orzeczeń sądowych stanowiących podstawę wpisu. Zażalenie uczestnika postępowania na to postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 sierpnia 2008 r., które z kolei uczestnik postępowania zaskarżył skargą kasacyjną. W jego ocenie postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 maja 2008 r. miało za przedmiot „zniesienie wadliwego orzeczenia” i tym samym Sąd Okręgowy oddalając zażalenie orzekł ostatecznie co do istoty sprawy, faktycznie kończąc w tym zakresie postępowanie w sprawie. Powyższa ocena skarżącego nie jest uzasadniona. Nie może budzić wątpliwości, że orzeczenie sądu prostujące oczywiste pomyłki, wydane na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. nie ma charakteru postanowienia co do istoty sprawy w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. W postępowaniu wieczystoksięgowym podobną rolę, co art. 350 § 1 k.p.c., pełni art. 626¹³ § 2 k.p.c., który zezwala na sprostowanie tego rodzaju usterek wpisu, które nie mogą wywołać niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. W świetle tego przepisu nie jest wyłączone sprostowanie usterki wpisu w księdze wieczystej

dotyczącego powołania podstawy dokonania wpisu, w tych wypadkach, gdy wpis został dokonany zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Skarżący nie kwestionuje zaś, że powołane w postanowieniu z dnia 13 maja 2008 r. postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 kwietnia 2006 r. stanowiło podstawę wpisu dokonanego 26 września 2006 r. Postanowienie z dnia 13 maja 2008 r. o sprostowaniu omyłki dotyczącej podstawy wpisu dokonanego w dniu 26 września 2006 r. nie miało zatem za przedmiot „zniesienie wadliwego wpisu”, jak zarzucał skarżący, lecz stanowiło czynność określoną w art. 626¹³ § 2 k.p.c. Usprawiedliwiona była zatem ocena Sądu Okręgowego, że na wydane w tym zakresie postanowienie skarga kasacyjna nie przysługuje.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.